

Biograf, „hun tabte ikke selv den ringeste af Bladets Funktionærer af Syne, før hun havde skaffet dem ind i ny Stillinger.“

Hun var altid helt igennem folkelig i sine Sympatier. En af de Sager, hun særlig arbejdede for, var Toldfrihed, navnlig for Kunstgenstande; i det Stykke omvendte hun, efter hvad man siger, selve Mac Kinley, men kunde ikke magte Senatet. I Indianerspørgsmaalet var hun en Autoritet, var forøvrigt ikke den eneste Kvinde, der ved personlig Undersøgelse af Amerikanernes Kaar har bidraget til at fremkalde en Omvæltning i det almindelige Syn paa dem — et Eksempel paa, at den kvindelige Medfølelse ogsaa gennem Journalistiken kan naa sine Maal.

Hun opholdt sig længe i Utah for at studere Forholdene der og skal have haft en meget væsentlig Part i Lovene mod Polygamiet.

Den ansete Journalist holdt sig i Størstedelen af sit Liv fjernt fra den egentlige Kvindebevægelse. Først under Udstillingen i Chicago gik hun offentlig over til denne. Det var under Journalistkongressen, hvor hendes Foredrag var et af de mest besøgte. Midt under dette, der var stærkt spækket med Vittigheder, erklærede hun, at hun var bleven omvendt og for Fremtiden vilde slutte sig til „Tante Susy's“ Skare, en Erklæring, der øjeblikkelig blev modtaget med et fornøjet: „Glad to have you, Kate!“ fra Susan Anthonys anselige Skikkelse nede paa Tilhørerpladsen.

Det er overflødigt at bemærke, at selv uden en saadan Tilslutning vilde en Virksomhed som Kate Fields være et af de betydningsfuldeste Indlæg i Kvindesagen.

K. F.

Kvindens Ægteskabsalder.

Folketingsmændene J. C. Christensen og Sv. Høgsbro fortjener Tak for det af dem forelagte Lovforslag om borgerligt Ægteskab. Som kendt gik det Rødets Gang for denne Side. At Landstinget tog Livet af det, var jo, hvad man kunde vente fra den Kant. Derimod kunde man nok have ventet endnu mere Imødekommenhed fra Folketingets Side. Det ser lidt sært ud, at Kravet om borgerlig Vielse, som selv forholdsvis konservative Præster gjorde sig til Talsmænd for